

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/136/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010277
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3714010277.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému M. K., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom W. A., R., prechodne bytom W. A., B. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/161/2014 zo dňa 27. septembra 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/161/2014 zo dňa 27.09.2021, boli obžalovaní M. K., W. S. a W. K. uznaní vinnými

obžalovaný 2/ M. K. v bode 1/ a 2/ z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaní 3/ W. S. a 4/ W. K. v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.,

na tom skutkovom základe že

obžalovaný 2/ M. K.

1/ T. K., voči ktorému bolo podľa § 290 ods. 1 Tr. por., trestné stíhanie zastavené, pre okolnosť uvedenú v § 9 ods. 1 písm. d) Tr. por. a obžalovaný 2/ M. K. a ďalší dvaja doposiaľ nestotožnení páchatelia, v presne nezistenom čase na prelome mesiacov november a december roku 2011, v popoludňajších hodinách, prišli pred rodinný dom č. XXX, v obci B., okres W. A., kedy T. K. zatelefonoval poškodenému H. K., aby vyšiel von a po tom ako poškodený K. prišiel pred bránku rodinného domu, T. K. žiadal od neho uhradenie finančnej čiastky vo výške 125,- Eur, ktorú musel za neho uhradiť, nakoľko v čase keď vozidlo zn. BMW, ev. č. XXX BN, ešte nebolo prepísané na poškodeného K., tento s ním spôsobil škodovú udalosť a po tom ako toto poškodený K. odmietol, T. K. ho udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do jeho ľavého líca, po čom si poškodený K. začal kryť hlavu a spadol na zem, kde ho T. K. a obžalovaný 2/ M. K. spolu s ďalšími dvoma neznámymi osobami začali biť, pričom ho udierali päťami a aj kopali po celom tele, pričom opakovane od neho žiadali uhradenie predmetnej finančnej čiastky, následne, približne po

30 sekundách od ďalšieho konania upustili, nastúpili do vozidla a odišli, čím poškodenému H. K., bytom B. č. XXX, spôsobili zranenie sánky a pomliaždeniny, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť,

obžalovaní 2/ M. K., 3/ W. S. a 4/ W. K.

2/ dňa 10.01.2012, okolo 17.00 hod., po tom ako sa poškodený H. K. stretol s T. K., na základe ich telefonického dohovoru pred Úradom práce v Považskej Bystrici, nasadol si ku nemu do vozidla zn. Volkswagen Passat 3BG, čiernej metalízy, ev. č. PB XXX BJ, ktorý následne s vozidlom odišiel ku garážam v časti Zakvášov, pri záhradkárskej osade zv. Dolinky v Považskej Bystrici, pričom už počas jazdy žiadal od poškodeného K. uhradenie finančnej čiastky 125,- Eur, čo však poškodený K. odmietol a po tom ako z vozidla vystúpil obstúpili ho obžalovaný 2/ M. K., obžalovaný 4/ W. K. a T. K., s ďalšími dvoma nestotožnenými osobami a po tom ako poškodený K. uviedol, že žiadne peniaze nemá, obžalovaný 2/ M. K., ho udrel päšťou pravej ruky do oblasti tváre, po čom si poškodený K. začal kryť hlavu a tvár a spadol na zem, kde ho následne všetci začali biť, udierali ho dľaňami a päšťami ako aj kopali po celom tele, a to približne 20 minút, po čom ku nim prišiel obžalovaný 3/ W. S., a tento ležiaceho poškodeného K. asi 20 až 30 krát udrel bejzbalovou palicou, pričom počas tohto útoku žiadali od poškodeného K. uhradenie predmetnej finančnej čiastky, po čase od ďalšieho konania upustili s tým, že ak peniaze neuhradí, stane sa mu ešte niečo horšie a následne po tomto nastúpili do svojich vozidiel a odišli preč, čím svojim konaním spôsobili poškodenému H. K., bytom B. č. XXX, pomliaždenie hlavy v temnej oblasti s dvoma povrchovými tržnými ranami v temnej oblasti, pomliaždenie tvárovej oblasti s podliatinou na čele vpravo, v pravej lícnej krajine a pomliaždenie steny hrudnej vzadu vľavo, tzv. „Blow out“ zlomeninu dolnej steny pravej očnice s prítomnosťou vzduchu v mäkkých tkanivách očnice s maximom v oblasti jej spodiny, prítomnosť vzduchových bublínok v mäkkých tkanivách krku, v mäkkých tkanivách medzihrudia vpredu, v jeho strednej i zadnej časti, v mäkkých tkanivách hrudníka, hlavne v pazušnej oblasti vľavo, málo na prednej, hornej hrudnej stene vľavo a minimálne aj v pravej pazušnej oblasti viacpočetné malé splyývajúce pomliaždeninové zmeny ľavého dolného pľúcneho laloka s dobou práceneschopnosti v trvaní do 41 dní a obmedzením v obvyklom spôsobe života do 41 dní.

Za to u obžalovaného M. K. súd prvého stupňa podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.06.2018, sp. zn. 4Tk/2/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.10.2018, sp. zn. 2To/93/2018, nakoľko považoval trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný W. S. bol podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd prvého stupňa obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to striekačky s nápisom Chirana, so zataveným koncom s modrým piestikom - prázdna, striekačky s nápisom Chirana, so zataveným koncom s modrým piestikom - prázdna, striekačky s nápisom Chirana, so zataveným koncom s modrým piestikom - prázdna, striekačky s nápisom Chirana, so zataveným koncom s modrým piestikom - prázdna, striekačky s nápisom Chirana, so zataveným koncom s modrým piestikom - prázdna, podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 (dva) roky. Súd prvého stupňa zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 04.05.2018, sp. zn. 1T/146/2017, právoplatný dňa 19.07.2018, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), e) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní osem rokov nepodmienečne, trest prepadnutia veci a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Obžalovaný W. K. bol podľa § 189 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1, 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 04.05.2018, sp. zn. 1T/146/2017, právoplatný 19.07.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok,

jedov alebo prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Samostatnými výrokmi súd prvého stupňa podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť škodu poškodeným H. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, vo výške 4.087,20 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Panónska 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, vo výške 2.009,86 eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného H. K. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Obžalovaní W. S. a W. K. (ďalej už len „odsúdení“) a ani prokurátor odvolanie nepodali a preto vo vzťahu k týmto osobám citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť dňa 27.09.2021.

Proti výroku o vine a treste uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný M. K. (ďalej len „obžalovaný“), ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Obžalobu od počiatku pokladal za nedôvodnú voči jeho osobe, on sa nemá k čomu priznať, pretože on K. nebil. Počas celého konania poukazoval na rôzne disproporcie v tvrdeniach poškodeného, ako aj na fakt, že on nikdy nemal a nevlastnil bejzbalovú palicu, ani inú palicu a taktiež na samotné vyjadrenie poškodeného K., ktorý pri konfrontácii mu sám uviedol do očí, že ho nevydieral, preto celé trestné konanie voči jeho osobe berie ako účelové, nedôvodné a nespravodlivé. K. nikdy nebil a násilím ho nežiadal uhradiť nejakú finančnú čiastku. Výpoveďou obžalovaného T. K. bolo taktiež potvrdené, že skutok sa takto nestal, že tento sa stal tak, ako ho opísal, teda že chcel iba uhradenie finančnej čiastky 125 eur, ktorú musel za neho uhradiť prostredníctvom svojej matky. C. skutočnosť matka T. K. potvrdila a potvrdila tiež, že doposiaľ K. dlžnú sumu nevrátil. V. T. K. má o tom preukázateľné doklady. Poškodený K. po tom, čo vozidlo od T. K. odkúpil, mu dohodnuté splátky nerealizoval a ešte spôsobil dopravnú nehodu, kde vznikla škoda, ktorú - keďže oficiálnym majiteľom vozidla bol T. K. - musel zaplatiť, keď už hrozila exekúcia. Túto škodu v konečnom dôsledku zaplatila matka T. K. a preto išiel do Sverepeca za K.. Ani nevedel, na čo tam ídú, bol len požiadaný, aby tam T. K. odviezol. Poškodený K. mu povedal, že mu peniaze doplatí do dvoch mesiacov, podali si ruky, nasadol do auta a odišli preč. Poškodený K. na ošetrení nebol, PN nemal, preto celé trestné stíhanie je postavené len na jeho tvrdení. Čo sa týka druhého skutku, vykonané dokazovanie je plné rozporov, ktoré jednoznačne z pohľadu obhajoby nasvedčujú tomu, že sa uvedeného skutku nedopustil. Dej tak, ako ho opísal poškodený vo vzťahu k uvedenému skutku, sa nemohol odohrať, čo potvrdzovala aj výpoveď znalkyne a paradoxne svedkyňa K., ktorá je tetou poškodeného, tiež nevedela uviesť, kto ho zbil, hoci sa na to spytovala. Samotný poškodený nepovedal, kto mu spôsobil zranenie. Pred ňou hovoril, že mal len kopance, škrabance, absolútne nespomenul bejzbalovú ani inú palicu, hoci v obžalobe je uvedené, že mal byť bitý obžalovaným 3/ W. S. bejzbalovou palicou. Poškodený H. K. bol na výpoveď zrejme nahovorený v snahe exculpovať sa zo svojho vlastného protiprávneho konania, keď sa snažil obviňovať z toho čo sám urobil, štyroch obžalovaných, ktorí boli práve obeťou útoku bratov K. a K.. Situáciu pri garážach, kde sa obžalovaní stretli s K., opísal aj svedok W.. Potvrdil, že v kritický deň sa skutočne stretli, nikto sa však nikomu nevyhrážal, nikto nikoho nevydieral. Obžalovaní 1/ a 2/ sa chceli len porozprávať. Nevidel žiadne násilie, nemali bejzbalové palice, rozprávali sa, bolo to normálne stretnutie bez akéhokoľvek nátlaku. Nevlastní bejzbalovú palicu a ani žiadne násilie pri kontakte s poškodeným H. K. nepoužil. Taktiež nebola preukázaná doba PN tak, ako je to uvádzané v obžalobe. Skutky kladené mu za vinu neboli jednoznačne hodnoverným spôsobom preukázané. Paradoxne sám K. mu povedal, že „ty si ma nikdy nevydieral,“ nikdy si žiadnu škodu voči nemu neuplatnil. Napriek tomu bol súdom zaviazaný solidárne k úhrade škody spolu s ostatnými obžalovanými. Žiadal za použitia ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť v časti týkajúcej sa jeho osoby za použitia § 285 písm. c) Tr. por. tak, že bude spod obžaloby oslobodený.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a poškodených H. K. a zástupcu VŠZP, a.s., v konečnom návrhu poukázal na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a z tohto dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu poukázala na predsedom senátu doslovne prečítané odôvodnenie odvolania z č.l. 660-661, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila s tým, že toto by chcela len doplniť o tú skutočnosť, že u obžalovaného ide o veľmi zásadového a striktného človeka, ktorý by nemal problém priznať sa k niečomu, čo by naozaj spravil. Z uvedených dôvodov, keďže aj závery vykonaného dokazovania na okresnom súde svedčia o nevine obžalovaného, navrhla po zrušení napadnutého rozsudku obžalovaného oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Tr. por. a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne popísal dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaných skutkov, správne vyhodnotil aj konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky žalovaného pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (bod 1/ a 2/ skutkovej vety výroku o vine).

Súd prvého stupňa (pokiaľ ide o bod 1/ skutkovej vety výroku o vine) postupoval procesne správne a preto vzhľadom na ním vykonané dôkazy, najmä výpovede samotného obžalovaného (priznal, že bol za poškodeným H. K.), poškodeného H. K. (bez rozporov v prípravnom konaní i v konaní pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní uviedol, že k rodinnému domu, kde býva, prišli štyri osoby medzi ktorými bol aj obžalovaný s tým, že po rozhovore ho títo fyzicky napadli, dôvodom fyzického útoku malo byť i zaplatenie peňazí za auto titulom škodovej udalosti), svedkyne V. K. (videla tmavé auto, tiež bez stotožnenia osôb videla bitku pred domom, kde býva poškodený), svedka V. K. (zbadal čierne auto, ktoré za chvíľu išlo rýchlo dole, poškodený mu povedal, že ho zbili akísi chlapci, líce mal červené ako po fackách), odvolací súd považuje obranu obžalovaného a jeho tvrdenia uvádzané v odvolaní, doplnené v rámci konečného návrhu jeho obhajcom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, za vyvrátené. K uvedenému odvolací súd dodáva, že pri trestnom čine (zločine) vydierania v zmysle ustanovenia § 189 Tr. zák. sa nevyžaduje na jeho spáchanie ublíženie na zdraví s tým, že spôsobenie následku vo forme ťažkej ujmy na zdraví predpokladá až kvalifikovaná skutková podstata tohto trestného činu (§ 189 ods. 3 písm. a) Tr. zák.), kedy by však išlo už o obzvlášť závažný zločin.

Odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa rovnako správne a presvedčivo vyhodnotil všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný spáchal skutok uvedený v bode 2/ skutkovej vety výroku o vine. V tomto smere v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. So zreteľom

na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Vina obžalovaného jednoznačne vyplynula zo správne vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, predovšetkým z výpovedí odsúdených W. S. a W. K. (pôvodne spoluobžalovaných), ktorí sa ku skutku priznali, svedkyne Q. K. (keď prišla v inkriminovaný deň z práce, poškodený ležal u nej na chodbe zranený a preto s ním išla do nemocnice), svedka Q. W. (bol osobne prítomný na mieste prítom, ako sa obžalovaný stretol s poškodeným, pričom poškodeného na toto miesto dovezol T. K., potvrdil tiež, že na mieste bol prítomný okrem obžalovaného aj odsúdený W. K.), svedkyne J. K. (má vedomosť o tom, že poškodený má voči jej synovi T. K. nedoplatok, lebo ho platila ona), v kontexte znaleckého posudku č. 31/2012 zo dňa 29.01.2013 znalca MUDr. C. S. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo spojeného s výsluchom tohto znalca na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa (určila charakter, rozsah a mechanizmus vzniku zranení poškodeného, potvrdila, že zranenia poškodeného boli spôsobené druhou osobou tiež so známkami úderov podlhovastým predmetom) a oboznámených lekárskejších správ a úradného záznamu i záznamu z knihy ošetrovaných pacientov (poškodený bol ošetrovaný na úrazovej ambulancii NsP Považská Bystrica dňa 10.01.2012 o 18.30 hod.).

Odvolací súd preto dospel k záveru o správnom zistení skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom sa v plnej miere stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, kde postupoval v súlade so zákonom s tým právnym záverom, že konanie obžalovaného správne posúdil (právne kvalifikoval) ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. (bod 1/ a 2/ skutkovej vety výroku o vine), pričom tento trestný čin bol spáchaný dvoma skutkami vo viacčinnom súbahu.

O obžalovanom bolo zistené, že bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, z toho právne relevantné je predovšetkým trestné konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4Tk/2/2017. Obžalovaný bol totiž v uvedenom trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4Tk/2/2017 zo dňa 14.06.2018 (právoplatným dňa 25.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/93/2018 zo dňa 25.10.2018), uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i), j) Tr. zák. a bol mu okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a bol mu uložený aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Aktuálne prejednávaný pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Tk/2/2017 zo dňa 14.06.2018. Z uvedeného dôvodu by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 30.04.2022 (trestného činu najprísnejšie trestného, 10 rokov až 15 rokov), upravenej s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu) pre pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (2:0), § 41 ods. 2 Tr. zák. (zvýšenie hornej hranice o tretinu) a § 42 ods. 1 Tr. zák. V dôsledku toho, že obžalovanému bol už predchádzajúcim rozsudkom uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne, súd prvého stupňa dôsledne aplikoval hmotnoprávny inštitút - § 44 Tr. zák. Správne preto upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko považoval trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody v preskúmanej veci s prihliadnutím na trest odňatia slobody uložený obžalovanému v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4Tk/2/2017 vo výmere 13 (trinásť) rokov nepodmienečne, so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pri uložení aj ochranného dohľadu na 2 (dva) roky, je zákonné a dôvodné. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené priťažujúce okolnosti, absenciu (nepřítomnosť) poľahčujúcej okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej

prevencie, pričom upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody v kontexte už skôr uloženého trestu odňatia slobody je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že správne sú aj výroky rozsudku súdu prvého stupňa, ktorými odsúdeným a obžalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným H. K. vo výške 4.087,20 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 2.009,86 eur s tým, že súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného H. K. so zvyškom náhrady škody odkázal na civilný proces. Vyplýva to zo skutočnosti, že súdom prvého stupňa priznaná náhrada škody bola dôvodne uplatnená i ustálená už v prípravnom konaní, nakoľko preukázateľne vyplynula zo znalcom MUDr. C. S. určeného celkového bodového hodnotenia bolestného vo vzťahu k zraneniam, ktoré utrpel poškodený H. K. (260 bodov) a vyčíslených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť u poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s..

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.